

PARA A MISA NO DÍA DE PASCUA

PRIMEIRA Feit 10, 34a. 37-43

Temos comido e bebido con el despois que resucitou de entre os mortos

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DOS FEITOS DOS APÓSTOLOS

Tomou Pedro a palabra e dixo:

Vós sabedes o que pasou en toda a Xudea, comezando desde Galilea, despois do bautismo que Xoán predicou: como Deus unxiu con Espírito Santo e con poder a Xesús de Nazaret, que pasou facendo o ben e curando a todos os que estaban asoballados polo mal; pois Deus estaba con el. E nós somos testemuñas de todo o que fixo no país dos xudeus e máis en Xerusalén. Matárono, colgándoo dun madeiro. A este resucitouno Deus ao terceiro día e concedeuille que se deixase ver, non de todo o pobo, senón das testemuñas escollidas de antemán por Deus: nós que comemos e bebemos con el, logo de que resucitou de entre os mortos. E mandounos que predicásemos ao pobo e atestemos que el é quen foi constituído por Deus xuíz de vivos e de mortos. El é de quen todos os profetas dan este testemuño: todos os que crean nel recibirán polo seu nome o perdón dos pecados.

SALMO RESP. Sal 117, 1-2. 16ab-17. 22-23

R/ (24): Éste é o día que fixo o Señor; exultemos e alegrémonos con el.

Ou: Aleluia

Louvade o Señor porque é bo,
porque o seu amor é eterno.
Que o diga a casa de Israel:
o seu amor é eterno;

a dereita do Señor é poderosa,
a dereita do Señor é valente.
Non hei morrer, vivirei
e cantarei os feitos do Señor.

A pedra que desbotaron os canteiros
convértese en pedra angular.
Isto é cousa do Señor,
admirable feito á nosa vista.

SEGUNDA Col 3, 1-4
Buscade as cousas de alá enriba, onde está Cristo

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS COLOSENSES**

Irmáns e irmás:

Se resucitastes con Cristo, buscade as cousas de alá enriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus; arelade o de arriba e non o da terra. Vós morrestes e a vosa vida está agachada con Cristo en Deus. Cando se manifeste Cristo, que é a vosa vida, daquela tamén vós vos manifestades con El revestidos de claridade.

Ou tamén
SEGUNDA 1 Cor 5, 6b-8
Purificádevos do vello fermento, para serdes unha masa nova

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS CORINTIOS**

Irmáns e irmás:

Non sabedes que un pouco de fermento leveda a masa toda? Purificádevos do vello fermento, para serdes unha masa nova, coma pans ácidos que sodes. Pois o noso año pascual, Cristo, xa foi inmolado. Fagamos, logo, a festa pero non con fermento vello nin con fermento de malicia e perversidade, senón con pan ácimo de pureza e de verdade.

PARA A MISA NO DÍA DE PASCUA

EVANXEO Xn 20, 1-9
É necesario que resucite de entre os mortos

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

O día primeiro da semana María a Magdalena foi ao sepulcro moi cedo, cando aínda era escuro, e viu que a pedra do sepulcro estaba quitada. Botou a correr e, chegando onda Simón Pedro e onda o outro discípulo a quen amaba Xesús, díxolles:

- Colleron do sepulcro ó Señor, e non sabemos onde o puxeron.

Pedro e mailo outro discípulo saíron correndo cara ao sepulcro. Corrían os dous á par. Pero o outro discípulo correu máis lixeiro ca Pedro, e chegou primeiro ao sepulcro. Abaixándose, viu que estaban os lenzos, pero non entrou. Entón chegou tamén Simón Pedro, que o seguía, e entrou no sepulcro. Viu os lenzos pousados alí. Pero o sudario que envolvara a súa cabeza, non estaba cos panos, senón á parte, enrolado noutro lugar. Entón entrou tamén o outro discípulo, que chegara primeiro, ao sepulcro; viu e creu. (Pois aínda non entenderan que, conforme a Escritura, era preciso que resucitase de entre os mortos). Entón os discípulos voltaron para a casa.

Tamén se pode proclamar o Evanxeo da Noite Santa

Cando hai Misa vespertina, tamén se pode proclamar Lc 24, 13-35
Quédate connosco, que xa se fai de noite

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Daquela, dous dos discípulos ían camiño de Emaús, unha aldea que está a uns dez quilómetros de Xerusalén. Ían falando de canto pasara. E resulta que mentres parolaban e discutían, Xesús en persoa, achegouse e camiñaba canda eles. Pero os seus ollos estaban incapacitados para o recoñecer. Entón preguntoulles:

- De que ides falando polo camiño?

Eles pararon cun semblante moi tristeiro, e Cleofás, un deles, respondeulle:

- Seica es ti o único forasteiro en Xerusalén, que non sabe nada do que pasou alí durante estes días?

El preguntou:

- De que, logo?

Eles contestaron:

- Do asunto de Xesús o Nazareno, que foi un profeta poderoso en obras e palabras, ante Deus e ante o pobo todo; de como os nosos sumos sacerdotes e demais xefes o condenaron á morte e o crucificaron. Nós esperabamos que el fose quen liberase a Israel; pero xa van alá tres días desde que pasaron estas cousas. Claro que algunhas mulleres das nosas déronnos un susto, porque foron ao riscar o día ao sepulcro, e, ao non atoparen o corpo, volveron falando dunha visión de anxos, que lles aseguraron que el vive. E algúns dos nosos alá foron ao sepulcro, atopando todo como as mulleres dixeran; pero a el non o viron.

Entón díxolles:

- ¡Que parvos e lentos sodes para crer todo o que anunciaron os profetas! E logo, non cumpría que o Cristo padecese todo isto, antes de entrar na súa gloria?

E comezando por Moisés e tódolos profetas, foilles interpretando o que as Escrituras falaban del.

Ao entraren na aldea onde ían, fixo coma quen quería seguir para adiante. Pero eles porfiáronlle, dicindo:

- Quédate connosco, porque se fai tarde, e a noite bótase enriba.

Quedou con eles. E mentres estaban na mesa, colleu o pan, bendiciuno e partiuno e déullelo. Entón abríronselle os ollos e recoñecérono; pero el desapareceu. E dixeron:

- Non ardía o noso corazón, cando nos falaba polo camiño, interpretándonos as Escrituras?

E levantándose axiña, volveron a Xerusalén. Alí atoparon os Once reunidos cos seus acompañantes, que dicían:

- É certo, o Señor resucitou e aparecéuselle a Simón.

Eles tamén contaron o que lles pasara polo camiño, e como o recoñeceran no partir o pan.